

har givet, at jeg ved, hvilket svar jeg får – om ministeren vil sørge for, at der i lovgivningen kommer det spillerum, der skal til, for at træffe nogle rimelige afgørelser i så åbenlys en situation som den her.

Jeg er slet ikke enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Lars Kramer Mikkelsen, der åbenbart hellere vil have en kasse, der passer til alle, end han vil tage menneskelige hensyn eller hensyn til, at der faktisk også er forskelligheder mellem mennesker. Det skal ind i det helt store system. Så er det bare et nej, og så er det et nej til alle, og så herre du milde gud, at det går galt en gang imellem, nå, ja, det kan jo være ligegyldigt.

Der var engang en partileder, der ikke var socialdemokrat, der sagde, at når en tømmer slår 100 søm i, er der altid et, der bliver skævt. Det er åbenbart en politik, som Socialdemokratiet og regeringen har overtaget.

Men vi vil vende tilbage til det på anden måde, for ministeren skal da ikke komme til at dø i synden over det her.

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil først spørge, om ministeren mener, at det er rigtigt at bruge Ombudsmandens skrivelse på den måde, som den er brugt her, for det, der er blevet sagt her af flere spørgere, har jo været, at ministerens skøn var forkert, ikke at afgørelsen var i modstrid med loven. Det er jo det, der er det afgørende. Diskussionen er i høj grad, om det her er ministerens ansvar eller det ikke er. Og det er jo ikke det, Ombudsmanden går ind og vurderer.

Jeg har ikke fået svar på mit spørgsmål fra tidligere, så jeg vil godt prøve igen, og det vedrører også det her spørgsmål, for det vedrører, om lovgivningen er så stram, at den faktisk er urimelig i forhold til mindre børn. Mener ministeren faktisk, at lovgivningen er god nok til at sikre, at mindre børn også kan leve sammen med begge deres forældre? Eller er det sådan, at det er rimeligt, at vi sender en af forældrene ud, sådan at barnet kun kan leve med en af forældrene i Danmark?

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu lyder det jo, som om der er medlemmer af det her Folketing, der mener, at det er forkert, at ministeren bruger udtrykket at holde sig inden for lovens rammer. Man kan i virkeligheden godt undre sig over, at der er medlemmer i Folketinget, der kan mene, at det er forkert.

Man kan sådan set ikke fortænke folketingsmedlemmer i at komme i tvivl i sådan en sag, når man kan opleve to i hvert fald rimeligt store folketingspartier herinde i løbet af 10-12 timer i løbet af en dag vende rundt på en tallerken i samme sag i pressen. Så kan man da godt forstå, at det kan være vanskeligt at finde sine ben i den her sag.

Jeg vil godt bede ministeren bekræfte, at det er rigtigt, at hvis man kommer til at afgøre for mange af den slags sager her som skønssager, så vil der også være en større risiko for vilkårlighed og dermed også en mindre retssikkerhed.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige både til hr. Peter Duetoft og til hr. Knud Erik Hansen, at jeg har ingen planer om at lave loven om.

De bestemmelser, som har været i funktion her, har jo dels handlet om asylansøgere, der gifter sig, dels handlet om, hvor mange år man skal have permanent opholdstilladelse, inden man kan få familiesammenføringer.

Så er det fortolkningen af de her særlige bestemmelser, der findes. Og det er jo fuldstændig rigtigt, at i denne sag som i hundredvis af andre sager er der mange, der får afslag hvert år efter de bestemmelser.

Men jeg synes stadig væk, at de fungerer efter hensigten, og jeg har ikke nogen planer om at lave dem om, heller ikke når det gælder i forhold til mindre børn. De særlige bestemmelser kan jo også bruges på børn, dér er der også nogle særlige vilkår. Så jeg har ikke aktuelle planer om at lave lovgivningen om.

Peter Duetoft (CD):

Ministeren er i offentligheden blevet refereret for, jeg tror, det var i tv i forgårs, at sige, at manden jo bare kunne rejse hjem til Sri Lanka. Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi giver humanitær opholdstilladelse for sjov. Når vi har givet humanitær opholdstilladelse for 2½ år siden eller for lidt over 2½ år siden til den mand, må det vel være, fordi vi regner med, at det er nødvendigt for ham at være i Danmark. Hvordan kan ministeren så tillade sig at stille sig op og sige, at han jo bare kan rejse hjem?

Så er der da et eller andet galt. Så vidt jeg husker, giver vi noget med 15 eller 20 humanitære opholdstilladelser om året. Det burde man da tage lidt alvorligt.

Derfor vil jeg godt som det næste spørge ministeren, om det efter ministerens opfattelse er